

[Alfred Jensen.]

Ministeren sagde, at vort parti var lige-stillet med andre partier, idet ej heller andre partier havde fået oplysning om, hvilke forslag regeringen agtede at stille overfor tjenestemandsoorganisationerne. Jeg takker for denne oplysning. Vi er ikke forvænt med at få svar på vore spørgsmål ej heller med at få oplysninger, og derfor er jeg særdeles taknemlig for at have fået denne oplysning. Det ændrer ikke noget ved vor stilling, for vi godkender ikke de lønningsmæssige betragtninger, ministeren har gjort gældende såvel ved overenskomstforhandlingerne som nu ved forhandlingerne med tjenestemandsoorganisationerne. Det er klart, at når regeringen optræder, som den gør, lægger den et tryk på de forhandlere, der kommer fra tjenestemandsoorganisationerne, så står disse forhandlere ikke helt frit; de står ikke så frit, som hvis regeringen først måtte henvende sig til partierne og tage partiernes direkte udtalelser i sådanne sager i betragtning. Selvom jeg havde haft de oplysninger, jeg nu har fået, ville det altså ikke have ændret mit partis stilling eller mine udtalelser.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen kan have den opfattelse, han har givet udtryk for, nemlig at når forhandlerne for tjenestemandsoorganisationerne har tiltrådt et forslag fra regeringen, så må man gå ind for det, men det forekommer mig, at det havde været nok så godt også for det ærede medlem og hans parti, om man havde sikkerhed for, at tjenestemændene godkender et sådant forslag. De udtalelser, det ærede medlem fremsatte umiddelbart bagefter, lader i hvert fald formode, at han har den opfattelse, at tjenestemændene i al almindelighed ikke godkender dette forslag. Ellers forstår jeg ikke meningen med det lille udfald mod os kommunister og vistnok specielt mig personlig, gående ud på, at vi kun spekulerede i at så splid i rækkerne, og videre, at hvis man ikke kunne regne med en sådan godkendelse, hvis man kunne regne med, at partierne ville give deres besyv med, så ville det blive umuligt for organisationslederne fremefter at godkende et forlig; det ville de ikke turde. Det kan kun tages som udtryk for, at man frygter, at tjenestemændene ikke godkender det, der her er til behandling. Jeg har den opfattelse, at ikke alene arbejderne, men også tjenestemændene bør have lov til ved urafstemning at godkende deres overenskomster. De bestræbelser, der her udfoldes for, at man skal påtvinge tjenestemændene de overenskomster, der er nået enighed om ved forhandling i finans-

ministeriet, er jo på linie med de bestræbelser, man har ude i fagbevægelsen for at føre et forlig igennem, uanset hvad medlemmerne mener, ved at man sikrer de kompetente forsamlinger en afgørende indflydelse på afstemningen om overenskomstforslagene.

Noget sådant er vi modstandere af, ikke alene for arbejderne, men også for tjenestemændenes vedkommende. Jeg har, da tjenestemandsoforslaget i sin tid var til behandling, stillet forslag om, at det skulle sendes ud til urafstemning blandt tjenestemændene. Vi har fortsat den opfattelse, at tjenestemændene ikke skal behandles på den patriarkalske måde, som de behandles på, men at de må have mulighed for at tage stilling til deres løn- og arbejdsvilkår på samme måde som arbejderne her i landet i almindelighed. Når man arbejder med tjenestemandso lønninger, som man gør her, og laver 2-årige overenskomster med indhold ud over, hvad der står i tjenestemandso loven, er der faktisk også skabt grundlag for, at man gennemfører de samme forhandlingsregler og afstemningsregler, som gælder for almindelige arbejdere, dog naturligvis med de begrænsninger, der gælder i henhold til mægtingsloven.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen ville gerne have tilslutning fra mig til sin udtalelse om, at nivelleringsudvalget ikke eksisterer mere. Han har selv bidraget meget til at lette mig denne opgave ved at sige, at socialdemokratiet ikke mere agter at deltage i udvalgets arbejde, og så kan et udvalg vel dårligt arbejde. Forøvrigt er jeg enig med det ærede medlem i, at udvalgets opgave forsåvidt må siges at være løst. Jeg skynder mig at tilføje, at dermed har jeg ikke sagt, at nivelleringsproblemet er ude af verden. Jeg er ganske klar over, at det er det ikke, det vil vi naturligvis møde igen ved en anden korsvej. Nu er der med tjenestemandsoorganisationernes og forhåbentlig om kort tid også med rigsdagens tilslutning truffet en ordning for de første to år, og da det naturligvis var en foreløbig ordning, man havde i tanken, da man nedsatte dette udvalg i fjor, må jeg ligesom det ærede medlem mene, at udvalgets opgave nu er løst. At man så på et senere tidspunkt må tage nivelleringsspørgsmålet op sammen med andre tjenestemandso spørgsmål, er en anden sag.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen udtalte dernæst frygt for, at spørgsmålet